

עצם העניין

שי כרם

עצם העניין. מדור חדש. נועד לצעירים בגיל (ומותר לצעירים ברוחם). אם יש לך מה לתרום, להציע, להלל, לשבח ולשאול — כתוב ל: **עצם העניין**, העולם הזה, ת"ד 136, תל-אביב. בכל שבוע יוגרל תקליט חדש לגמרי בין המשתתפים מיוזמתם במדור.

תקליטים

משינה

כשגרמה היה כי נדמו הרי צעקות המעריצות "משינה משינה" האנשים הטובים כבר היכנסו ידיים בהנאה והתי

"משינה"

כווננו להניח אבן נוספת על מצבת הרוק הישראלי, יצא בסערה התקליט החדש של משינה. הלהקה הכינה את התקליט בסדרות מוחלטת (היה מי שהציע להחליף את שמם לחסמי'בה) ואחרי חודשי-עבודה ארוכים יצא התקליט בהפתעה, כלי אף רייג'י אחר שקדם לו.

העטיפה של התקליט היא יפהפיה: שיחצבר על רקע שקיעה מצד אחד, והכתובת משינה על רקע שחור מבי ריק מהצד השני.

על התקליט הזה שקרה הלהקה בצוותא (בניגוד לתקליט הקודם, שם היה לשלומי ברכה חלק גדול יותר מאשר לשאר החברים). התקליט באמת מגובש יותר מאשר קודמו, ולהקת משינה צועדת בו צעד אחד קדימה, ואיתה הרוק הישראלי, שקיבל זריקת מרץ ברמות התקליט היפה הזה. אגב, הלהיט של משינה, היא התנווכחה איתו שעות, אינו כלול בתקליט. יובל בנאי מסביר ש"לא היה מקום בפלאסטיק"

הופעות

להקת שנות ה-60

להקת שנות ה-60 שרה את השירים הבלתי-נשכחים של הימים ההם. הביטלס, פול אנקה, ניל סדקה ושאר

מוטי דיכנה

השמות הזכורים-לטוב. חברי-הלהקה הם מוטי דיכנה, יואל לרנר, שלמה מיוזרי ושלמה חממי. עדי היום הופיעה הלהקה באירועים סגורים. לאור ההצלחה שקצרו במופ"ע עם הללו, החליטו חברי-הלהקה לצאת למופעים פתוחים לפני הקהל הרחב.

קורין אלאל:

פירות אסורים

גם אילו הוקדש העמוד הזה כולו לתקליטה של קורין אלאל, לא היה די המקום למחמאות המגיעות לו. פירות אסורים שיצא סוף-סוף לאור, אחרי חבלי-לידה ארוכים, הוא אחד התקליטי טיים הטובים שיצאו בארץ בעת האחרונה.

קורין אלאל לא ניחנה בקול מלטף. יש לה קול קשה, קר ומגובש. דווקא בגלל זה נשמעים השירים שהלחינה כל-כך טוב. היא לא שרה על שקיעות,

קורין אלאל

זריחות ואהבת-מולדת. המילים של השירים שלה קשות ומכאיבות, בדיוק כמו הקול שלה.

"שקט שלפני הסערה / באחת הסימטאות גבר טועם מאשה / ומשלם לה בפרוטות. / לילה. אסור לה לבכות... לילה, כולם אבורים / לילה כולם עויבים."

שורות מתוך השיר לילה נופל על העיר. או: אני שומעת קולות לידים / פרחים שאסור לקטוף. / בצפון מאיימים עננים, / שהגלים ינצחו את החוף. — מתוך מילחמה.

הכל שהמילים היפות כתובות בצפיפות על עטיפת התקליט. מגיע להם מקום נרחב הרבה יותר. חוץ-מזה התקליט מצויין, נהדר, מעולה, וכו' וכו'.

לא קל להיכנס לנעליים הגדולות של הזמרים ההם. להקות רבות ניסו לשיר את שיריהם, ומה שהתקבל זה חיקות עולב וחיוור. אצל שנות ה-60 זה לא כך. הם מנגנים במיקצועיות ושרי לוב הקולות של לרנר את דיכנה נשמע נהדר (ודי קרוב למקור).

לרנר ודיכנה מספרים במהלך ההר-פעה בדיחות: לפני מישל של הביטלס מכרין

דיכנה שזהו בעצם שיר שמקורו ביי דיש את יסטרדי, הוא מספר, כתב חממי ביחד עם ג'ון לנון, בשעה שישבו על מלאווח בכרס-התימנים, ועל התקליט החדש (והטוב) שלו שנמכר בכמויות זעירות הוא מספר: "לא מזמן הלכתי ברחוב. פיתאום ניגש אליי אדם ואמר לי: אתה מוטי דיכנה? תשמע, קניתי את התקליט שלך, הוא ממש מצויין! ואני עניתי לו: 'אה, זה היית אתה!'"

ניכור העבדים

יום שלישי, ה-30 ביוני, בתיאטרון נווה-צדק.

התיאטרון מארח את אל-חכוואני, ערב אימפרוביזציות.

בתוכנית מסופר על שמונה פועלים ערביים, פועלי-בניין, עובדי-נקיון ו"עובדי-מאפיה. בלב הפועלים גמלה ההחלטה להפסיק לעבוד ולפתוח בש"ב ביתה ממושכת. ההצגה מוצגת בשפה הערבית, בתיאטרון נווה צדק מבטיח חים לחלק בכניסה דפי-הסבר בעברית.

סלוג

מלא-פלא

השבוע, בצומת מורשה, התרגו נהג צעיר על נהג אחר, שעקף אותו. הוא הוציא ראש מלא-תללים, וצעק לעברו: "מי לימד אותך לנהוג, טלא-פלא שכמוך?"

ה"טלא-פלא" לא נשאר חייב. שיר כב חצי גוף החוצה, וצעק לו בחזרה: "תשתוק, יא דרס!"

מה רע בלהיות "טלא-פלא" או "דרס"? למקללים הפיתרונים. אבל צריך להודות שהקללות האלה עריפות על קללות שגורות אחרות, גסות ובוטות יותר.

אתה הבנת את זה, קישקשתא?

צעדים ראשונים

מיכל פדידה,

מאוהבת בכינור

מיכל פדידה — כך מנבאים יודעי

ועדת השבוע

ההורים לא אשמים

את גלית קליין היפה פגשנו על מדרגות בית-הספר אנקורי. היא ישבה שם כפרצוף חמוץ וכועס: "התחצפתי למוזכירה של בית-הספר", היא הסבירה כשהיא על סף רמעות. "והיא הומינה את ההורים שלי בגלל זה. מה ההורים שלי אשמים? למה הם צריכים להי-ענש? אני הייתי לא בסדר, או שיענישו אותי. אוף, אני שונאת את המוזכירה הזו! הכי בעולם!"

פיתאום אורו עיניה: "אולי אחד מכם יבוא למוזכירה בתור אחי הגדול?"

רק אחרי שהבטחנו לה לעשות זאת (לא כל-כך חינוכי, אבל מול עיניים עצובות כאלה אי-אפשר לעמוד), היא הסכימה לחייך למצלמה ולספר שהיא אוהבת לבקר בסינרמה, חונכת-ריר לבלות (מה היא הכי שונאת אתם כבר יודעים).

רקדנים שמבקרים בסינרמה, האר הבים לבלות, והשונאים מוזכירות — קדימה...

מיכל פדידה

דבר — תהיה בעתיד אחת הכנריות הטובות בארץ.

מיכל, בת ה-14 וחצי, מתגוררת בשכונת נווה-שרת ולומדת לנגן על כינור מזה שבוע שנים במרכז למוסיקה קהר ביפו. במרכז למוסיקה היא אחת מתוך 600, אבל היא בולטת שם מאוד בכישרונה.

"פעם שנאתי כינור", היא אומרת, "הוא נראה לי כלי מיושן של זקנים. יום אחד אבא לקח אותי למרכז למוסיקה, ואמר: 'כאן תלמדי כינור'."

"בהתחלה לא נהנית מהלימודים, אבל לאט-לאט התאהבתי בכינור וכי צליל שהוא מפיק, והזמן שהקדשתי

צרכות

רוח שהוא הכסד

בסניף של ציון מהכרם ברח' דיזנגוף נתלה שלט חדש, המכריז: "שווארמה ב-2.5 ש"ח בלבד". נו, כשעם-ישראל רואה דבר כזה, הוא לא יכול להתעלם. אפשר לקנות משהו בזול? קדימה!

התור לשווארמה ארוך-ארוך, ורק כשמגיעים ליעד הנכסף ומקבלים את השאוורמה, נוכחים לדעת שגרווח הוא בעצם הפסד. הפיתה קטנה, מיניאטור רית, והשאוורמה שבתוכה היא בכמות כזו שגם ציפור לא תשבע ממנה. ביס אחד, עוד אחד, אחרון ודי. נגמרה הפיתה. השאוורמה, אגב, טעימה.

עכשיו תעשו את החשבון בעצמכם: שאוורמה לבני-יארם ב-4 ש"ח או שאוורמה לציפורים ב-2.5.

גם רטוב, גם

לפנים, גם לרגלים

אחד הדרכים השנואים ביותר על המין הגברי (וגם על חלק מהמין הנשי) הוא הגילוח. חלק מהשונאים פשוט אינם מתגלחים, ונשארים עם שיער על הפנים (כדברי ראש ממשלתנו במיל') השאר מתגלחים ומקטרים, מקטרים ומתגלחים, וחוזר חלילה.

עד היום אפשר היה להתגלח על עור רטוב בסכיני-גילוח, או על עור יבש במכונה. חברת פיליפס הוציאה לשוק מכונה חדשה, המגלחת על עור רטוב. מגלחת טוב כמו סכין, אבל היא טובה הרבה יותר מהמכונות הרגילות. עוד משהו חשוב: היא טובה גם לגילוח הרגליים. לא ניסיתי, אבל זה מה שהייצגנים אומרים. מחיר הפלא — 104 שקלים.

פרובוקציה

"תתרחצו באמבטיה!"

אך פורסם מיכתבו של שחר זימן, ובו כמה מילים לא-מחמיאות על התנהגות נשים בחופי-ים, ומייד התערורו ריגשי-הנחיתות, הנקראים בלעז פמיניזם, אצל כמה בחורות, והן נזעקו לענות לו.

איך ככה? "תרטן את חבריך הדוחים והמבחילים", כותבת טלי כהן מכפר-סבא, "אתה חלאה, ומילה בת שלוש אותיות המתחילה ב'ח' וממשיכה ב'ר'. ריבירי טלי גבירצמן, (למה היא התכוונה? להרק?)

לרעתי, טלי, אם את מסוגלת לכתוב בצורה כה תוקפנית ומגעילה על בחור צעיר (גבר-בר, כל-שונך), שכסך-הכל הביע את דעתו, המקובלת על רבים, הרי שאת בעצמך מילה בת שלוש אותיות, המתחילה ב'ח' ממשיכה ב'ר' ונגמרת ב'א'. מה קרה? הוא כתב שלנשים יש חלק גדול בעובדה שמתחילים איתן. על מה הרעש הגדול?

לרעתי הוויכוח לא צריך להיות בכלל מי אשם בעובדה שמתחילים עם בחורות (אלה ש"לבושות כמו זונות", כדברי זימן, או "הצ'חצ'חים המגעילים", כדברי כהן). הוויכוח הוא אחר:

האם יש רע בזה שמתחילים על החוף או לא? לרעתי, התשובה היא: לא! לגבי רוב הבחורות ורוב הבחורים שמגיעים לחוף, אחת המטרות העיקריות בבילוי זה היא להכיר, לפגוש, להתחיל, ולשטוף את העיניים. מה רע בזה?

למתלוננות על זה שמתחילים איתן, יש לי פיתרון. למרגלות מלון הילטון שוכן החוף הנפרד. לכו לשם!

בחוף הזה אין בחורים, ויהיה לכן שקט ככל שתפצו. בעצם סליחה, יש שם מציל שעלול לפתוח איתכן בשיחה. הכי טוב — שתתרחצו באמבטיה! חיים גלר, רמת-גן

גלית קליין

לכינור הלך וגרל. היום אני מנגנת שלושי-ארבע שעות ביום, ומקדישה לכינור יותר זמן מאשר לחברות וללי-מודים בבית-הספר.

"אני גם נורא אוהבת לשמוע מוסיקה קלאסית, ולנגן מה שאני שר-מת."

מיכל מנגנת כתימורת של אוניברסיטת תל-אביב, ילדה קטנה בין נגנים מבוגרים. "מובן שזה מחמיא. מה שאני לא אוהבת זה שתמיד אחרי ההופעות צובטים לי בלחי."

הכינור שהיא מנגנת עליו ישן מאוד. כינור חדש עולה בסביבות 3,000 דולר, סכום שמישפחה של מיכל אינה יכולה לעמוד בו. "החלום הכי גדול שלי הוא שיהיה לי כינור חדש", היא אומרת בעיניים נוצצות, ומייד אחר-כך היא מלטפת את הכינור הישן שלה, ואומרת בחיוך: "גם את הכינור הזה אני אוהבת. העיקר שהוא מנגן!"